बंधनेषु बंधनागारेषु संयताबद्धाः ॥ ३३ ॥ तत्रयुक्तामद्वधाय तत्प्रेरिताः ॥ ३४ ॥ एतया शंकया मद्वधाय वालिप्रेरितत्वशंकया नोपसर्पामि नोपासर्पे ॥ भये यत्किंचिद्भ यप्राप्तौ बिभ्यति सर्वतएवेतिशेषः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ संक्षेपस्त्वेषइत्येतच्छब्दार्थः समेज्येष्ठइति ॥ ३८ ॥ तद्विनाशेपीति ॥ यद्यपि भ्रातृनाशोदुःखाय तथापि अनंतरं संप्रतिविद्यमानं मे दुःखं तद्विनाशेएव प्रमृष्टंस्यात् ॥ अपिरेवार्थे ॥ तदेवाह ॥ सुखमिति ॥ ३९ ॥ ४० ॥ तन्निमित्तं तत्त्वतःश्रोतुमिच्छामीत्यन्वयः ॥ ४१ ॥

हृताभार्याचमेतेनप्राणेभ्योपिगरीयसी॥ सुहृदश्चमदीयायेसंयताबंधनेषुते॥ ३३ ॥ यत्नवांश्चसदुष्टात्मामद्विनाशायराघव॥ बहुश स्तत्प्रयुक्ताश्चवानरानिहतामया॥ ३४॥ शंकयात्वेतयाहंचदृष्ट्वात्वामपिराघव ॥ नोपसर्पाम्यहंभीतोभयेसर्वेहिबिभ्यति॥ ३५॥ केव लंहिसहायामेहनुमत्प्रमुखास्त्विमे॥ अतोहंधारयाम्यद्यप्राणान्कृच्छ्रगतोपिसन्॥३६॥ एतेहिकपयःस्निग्धामांरक्षंतिसमंततः॥ सह गच्छंतिगंतव्येनित्यंतिष्ठंतिचास्थिते॥३७॥ संक्षेपस्त्वेषमेरामकिमुक्ताविस्तरंहिते॥ समेज्येष्ठोरिपुर्भ्रातावालीविश्रुतपौरुषः॥३८॥ तद्विनाशेपिमेदुःखंप्रमृष्टंस्यादनंतरं॥ सुखंमेजीवितंचैवतद्विनाशनिबंधनं॥३९॥ एषमेरामशोकांतःशोकार्तेननिवेदितः॥ दुःखितः सुखितोवापिसख्युर्नित्यंसखागतिः॥४०॥श्रुत्वैतच्चवचोरामःसुग्रीवमिदमब्रवीत्॥किन्निमित्तमभूद्वैरंभ्रातुरिच्छामितत्त्वतः॥४१॥ सुखंहिकारणंश्रुत्वावैरस्यतववानर॥ आनंतर्याद्विधास्यामिसंप्रधार्यबलाबलं॥ ४२॥ बलवान्हिममामर्षःश्रुत्वात्वामवमानितं॥ व र्धतेहृदयोत्कंपीप्रावृड्वेगइवांभसः॥४३॥ हृष्टःकथयविस्रब्धोयावदारोप्यतेधनुः॥ स्रष्टश्चहिमयाबाणोनिरस्तश्चरिपुस्तव॥ ४४ ॥

तव तेन वैरस्य कारणं श्रुत्वा युवयोर्बलाबलंचश्रुत्वानंतर्यात् तदनंतरोत्पन्नविमर्शात्संप्रधार्य निश्चित्य हिनिश्चयेन तव सुखं त्वत्सुखसाधनं वालिवधं विधास्यामि ॥४२॥ अंभःसंबंधी प्रावृट्कालिकोवेगइव मे अमर्षोवर्धते ॥ ४३ ॥ यावदारोप्यते आरोपयिष्यामि सृष्टोविसृष्टः रिपुर्निरस्तश्च समुच्चयालंकारः व्यंग्यातिशयोक्तिश्च ॥४४॥